

KÜRESELLEŞME KARŞITLIĞI VE ANTI-EMPERYALİSTLİK

Aydınlık Dergisi, 17 Şubat 2002

Yıldırım Koç

Türkiye’de sendikal stratejiler belirlenirken farkında olmadan kullanılan bazı kavramlar giderek daha da önem kazanıyor.

Emperyalizm, önemi her geçen gün daha da artan bir olgu. Emperyalizmin özü değişmiyor. Sermaye birikiminde ulaşılan düzeyle, yeni teknolojilerle, dünya siyasal sahnesindeki gelişmelerle, ekonomik durumla bağlantılı olarak nicel değişikliklerden tabii ki söz etmek mümkün. Ancak emperyalizmin özü değişmedi, değişiyor.

Ancak, son yıllarda bazı arkadaşlar “küreselleşme karşıtlığı” kavramını öne çıkarıyorlar. “Küreselleşme” kavramı ile ifade edilen esasında “emperyalizm”. Nedense, emperyalizm yerine küreselleşme, anti-emperyalistlik yerine de küreselleşme karşıtlığı kullanılıyor.

Bu seçim genellikle bilinçli bir tercihin sonucu.

Dünya üzerinde hakimiyet kurmaya çalışan tekelci (ulusötesi) sermayeye karşı sendikal stratejide ağırlığı uluslararası sendikacılık hareketi ve diğer ülkelerdeki işçilerle işbirliğine verenler, “küreselleşme karşıtlığı” kavramını yeğliyor.

Tekelci (ulusötesi) sermayeye karşı sendikal stratejide ağırlığı ulusalcı güçlerle işbirliğine verenler, milliciliği - ulusalcılığı sınıf çıkarlarıyla bütünlük içinde düşünenler ise anti-emperyalizmi yeğliyor.

Kendinizi anti-emperyalist ve ulusalcı (millici) olarak tanımlarsanız, uluslararası sendikacılık hareketinden kopmuyorsunuz, diğer ülkelerin işçileriyle işbirliğini reddetmiyorsunuz; ancak oraya bel de bağlamıyorsunuz. Ancak, “küreselleşme karşıtlığı” kavramını benimseyenlerin stratejileri içinde ulusalcı güçler yer almıyor. Ayrıca, emperyalizmin araçlarını öne çıkarıp onlara karşı tavır almak yerine (MAI karşıtlığı gibi), kapsayıcı bir biçimde emperyalizme karşı çıkmak bana daha doğru geliyor.

Benim tercihim, “küreselleşme karşıtlığı” değil “anti-emperyalistlik”.